

23/02/2023

Το μήνυμα του Κισάμου και Σελίνου για την Μεγάλη Τεσσαρακοστή

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κισάμου και Σελίνου

Ο Μητροπολίτης Κισάμου και Σελίνου κ. Αμφιλόχιος στο μήνυμά του για την έναρξη της Μεγάλης Σαρακοστής με τίτλο “λουλούδι εύοσμο, όαση πνευματική”, επισημαίνει ότι είναι

ευκαιρία να στραφούμε προς τον Χριστό.

“Ευκαιρία λοιπόν, άδελφοί, τήν εύλογημένη αύτή περίοδο νά στραφοϋμε προς τόν Χριστό. Νά καθρεπτίσουμε τήν ζωή μας όλόκληρη καί νά συνειδητοποιήσουμε ότι κάθε φορά πού λησμονοϋμε τόν Θεό, κάθε φορά πού άπελακτοϋμε άπό τόν Θεό καί πιστεύουμε στήν δύναμη τοϋ έγώ μας, κάθε φορά πού χλευάζουμε τήν πίστη στόν Χριστό καί τήν Έκκλησία Του, κάθε φορά πού άρνούμαστε τή νηστεία, τήν άσκηση, τήν προσευχή, τή μετάνοια, τήν έξομολόγηση, τόν έκκλησιασμό, κυρίως όμως τήν συνειδητή συμμετοχή μας στό Μυστήριο τής Θείας Εϋχαριστίας• κάθε φορά, δηλαδή, πού αντί νά στραφοϋμε προς τόν Χριστό, όπως μάς παραγγέλλει ό Άγιος Πορφύριος, έμεΐς στεφόμαστε στόν έαυτό μας, προς τίς άκόρεστες έπιθυμίες καί τά θέλω μας, τί πετυχαίνουμε; Τήν πνευματική μας χρεοκοπία”, αναφέρει μεταξύ άλλων.

Το μήνυμα του Κισάμου και Σελίνου Αμφιλόχιου

«Άνέτειλε τό ξαρ τής νηστείας, καί τό άνθος τής μετανοίας, άγνίσωμεν οϋν έαυτούς άδελφοί, άπό παντός μολυσμοϋ, τῷ φωτοδότῃ ψάλλοντες, είπωμεν. Δόξα σοι, μόνε φιάνθρωπε».

(Τριώδιον, Τετάρτη έσπέρας τής Τυρινής)

Άνοιξη μέσα στήν Άνοιξη, εύοσμο λουλούδι, άσση πνευματική, μέσα στήν άπεραντοσύνη τής σα-χάρας τής κοινωνίας μας καί τής καθημερινότητάς μας, ή όμορφη καί κατανυκτική περίοδος τής Αγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστής, άνοίγεται ενώπιόν μας καλώντας όλους μας νά συνοδοιπορήσουμε στό τόσο όμορφο καί ξεχωριστό αύτό πνευματικό ταξίδι, μέ προορισμό τό Πάσχα, δηλαδή τήν αιώνια άνοιξη καί χαρά τοϋ κόσμου όλου. Χρόνος, περίοδος, χαρᾶς καί χάρις καί όχι καιρός κατήφειας καί θλίψης, καθώς ή λύπη πού νιώθουμε αύτή τήν περίοδο λογίζεται ως «χαρμολύπη», σύμφωνα καί μέ τόν όσιο Ιωάννη τόν συγγραφέα τής Κλίμακος. Περίοδος, πού προσφέρει σέ όλους μας εύκαιρίες πολύτιμες καί ξεχωριστές γιά νά ρθει καί πάλι ή άνοιξη στήν καρδιά μας, νά άνθίσουν οί άρετές, νά γεμίσει έλπίδα καί φῶς ή ζωή μας. Αγῶνας πνευματικός γιά τήν ύποδοχή τοϋ Άναστημένου Χριστοϋ μέσα στήν καρδιά μας. Προετοιμασία πού άποβλέπει στήν κάθαρση τής καρδιάς προκειμένου ό νοϋς μας νά φωτιστεΐ καί νά καταλάβει τό μέγεθος τής αγάπης τοϋ Θεοϋ. Νά καταφέρει νά βιώσει τά γεγονότα τής Αγίας καί Μεγάλης Έβδομάδας σάν γεγονότα τής προσωπικής του ζωής καί ιστορίας καί νά χαρεΐ γι’ αύτή τήν αγάπη τοϋ Θεοϋ.

Καί πῶς φωτίζεται ό νοϋς καί γεμίζει ή καρδιά τοϋ ανθρώπου άπό Θεϊκή αγάπη; Άπαντᾷ ό Άγιος Πορφύριος ό Καυσοκαλυβίτης: «Ό Θεός, λέει ό άγιος Πορφύριος, έχει βάλει μιά δύναμη μέσα στήν ψυχή τοϋ ανθρώπου. Άπ’ αύτόν (τόν άνθρωπο) έξαρτᾷται πῶς τή διοχετεύει, γιά τό καλό ή γιά τό κακό. Άν τό καλό τό

παρομοιάσομε μέ άνθόκηπο γεμᾶτο λουλούδια, δέντρα καί φυτά, ένῶ τό κακό μέ άγκάθια καί τή δύναμη μέ νερό, τότε μπορεῖ νά συμβεῖ τό έξής: όταν τό νερό τό διοχετεύσομε πρός τόν άνθόκηπο, τότε όλα τά φυτά άναπτύσσονται, πρασινίζουν, άνθίζουν, ζωογονοῦνται• τήν ἴδια στιγμή τά άγκάθια έπειδή δέν ποτίζονται, μαραίνονται, χάνονται. Καί τό αντίθετο. Δέν χρειάζεται, λοιπόν, νά άσχολεῖσθε μέ τά άγκάθια. Μήν καταπιάνεσθε μέ τήν έκδίωξη τοῦ κακοῦ. Έτσι μάς θέλει ό Χριστός• νά μήν άσχολούμαστε μέ τά πάθη καί μέ τό αντίθετο. Κατευθύνετε τό νερό, δηλαδή όλη τή δύναμη τῆς ψυχῆς σας πρός τά λουλούδια καί θά χαίρεσθε τήν όμορφιά, τήν εύωδία, τή δροσιά τους. Δέν γίνεσθε άγιοι κυνηγώντας τό κακό. Άφῆστε τό κακό. Νά κοιτάζετε πρός τόν Χριστό κι Αὐτός θά σᾶς σώσει. [...] δῶστε τήν έσωτερική σας δύναμη στό καλό, στόν Χριστό. Παρακαλέστε: **“Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ** έλέησόν με”. Ξέρει Έκεῖνος πώς νά σᾶς έλεήσει, μέ τί τρόπο. Κι όταν γεμίζετε άπ’ τό καλό, δέν στρέφεσθε πιά πρός τό κακό. Γίνεσθε μόνοι σας, μέ τήν χάρι τοῦ Θεοῦ, καλοί. [...] Στραφεῖτε στόν Χριστό. Άγαπήστε Τον άπλά, ταπεινά, χωρίς άπαίτηση καί θά σᾶς άπαλλάξει ό Ἰδιος».

Εὐκαιρία λοιπόν, ἀδελφοί, τὴν εὐλογημένη αὐτὴ περίοδο νὰ στραφοῦμε πρὸς τὸν Χριστό. Νὰ καθρεπτίσουμε τὴν ζωὴ μας ὁλόκληρη καὶ νὰ συνειδητοποιήσουμε ὅτι κάθε φορά πού λησμονοῦμε τὸν Θεό, κάθε φορά πού ἀπελακτοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό καὶ πιστεύουμε στὴν δύναμη τοῦ ἐγὼ μας, κάθε φορά πού χλευάζουμε τὴν πίστη στὸν Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησίαν Του, κάθε φορά πού ἀρνούμαστε τὴ νηστεία, τὴν ἄσκηση, τὴν προσευχή, τὴ μετάνοια, τὴν ἐξομολόγηση, τὸν ἐκκλησιασμό, κυρίως ὅμως τὴν συνειδητὴ συμμετοχὴ μας στό Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας• κάθε φορά, δηλαδή, πού ἀντὶ νὰ στραφοῦμε πρὸς τὸν Χριστό, ὅπως μᾶς παραγγέλλει ὁ Ἅγιος Πορφύριος, ἐμεῖς στεφόμαστε στὸν ἑαυτό μας, πρὸς τίς ἀκόρεστες ἐπιθυμίες καὶ τὰ θέλω μας, τί πετυχαίνουμε; Τὴν πνευματικὴν μας χρεοκοπία. Χρεοκοποῦμε πνευματικά, ἀδελφοί. Ἀδειάζουμε τίς ψυχές μας ἀπὸ τίς ἀρετές καὶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ. Ἀδειάσαμε τίς ψυχές μας καὶ τίς γεμίζουμε μέ πάθη, ἀδυναμίες, κακίες, φθόνον, μίσην, ἀδικίες καὶ θάνατον. Ἀδικήσαμε καὶ ἀδικοῦμε ἑαυτούς καὶ ἀλλήλους. Μέ ἄλλα λόγια, ἀποτύχαμε στό νὰ ζοῦμε μέ ἀγάπην. Αὕτῃ εἶναι καὶ ἡ μεγαλύτερη ἁμαρτία μας τελικά. Τό νὰ μὴν μποροῦμε νὰ ἀγαπήσουμε, οὔτε καὶ νὰ ἀγαπηθοῦμε, ζώντας τὴν κόλασίν μας ἀπὸ τώρα, θεωρώντας πῶς γεννηθήκαμε γιὰ νὰ πεθάνουμε καὶ ὄχι νὰ ζοῦμε αἰώνια.

Τί κάνει, λοιπόν, ἡ Μεγάλῃ Σαρακοστή μέ τό ἀσκητικὸ τῆς πνεύμα, τὴν ἄσκηση πού τὴν χα-ρακτηρίζει καὶ τὴν ὀριοθετεῖ; Λειτουργεῖ ὡς φάρμακον θεραπευτικὸ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματός μας. Ὡς ἀντίδοτον τῆς κατανάλωσης πού ὅλους μας ἔχει ὑποδουλώσει καὶ ὑποτάξει, καθὼς ζοῦμε μέ τὴν ψευδαίσθησιν πῶς ὅσα περισσότερα καταναλώνουμε, τόσο περισσότεροι εἴμαστε καὶ γινόμεστε. Ἡ Μεγάλῃ Σαρακοστή ποτίζει τὰ λουλούδια τῶν ἀρετῶν καὶ ἀνθίζουν. Κυρίως ὅμως νοσηματοδοτεῖ τὴν ζωὴν καθὼς, ζῶ ἀσκητικὰ σημαίνει ζῶ μέ ἀλήθειαν, μέ ἐλευθερίαν καὶ ἀγάπην. Ζῶ ἐλεύθερος ἀπ' ὅσα καταστρέφουν τὴν ζωὴν μου καὶ τίς σχέσεις μου.

Αὕτῃ τὴν **Σαρακοστήν**, ἀδελφοί, ἅς ἀκούσουμε τὴν προτροπὴν τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου. Ἴς μὴν ἀσχοληθοῦμε μέ τὰ ἀγκάθια, μέ τὰ πάθη καὶ τό κακό. Ἴς κατευθύνουμε τό νερό, δηλαδή ὅλη τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μας, πρὸς τὰ λουλούδια, τίς ἀρετές. Γιὰ νὰ χαροῦμε τὴν ὁμορφίαν, τὴν εὐωδίαν καὶ τὴν δροσίαν τους. Ἴς ἀγωνιστοῦμε νὰ γίνουμε ἄνθρωποι τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἀγάπης, τοῦ μετρου• τῆς ἀλήθειας. Ἴς μεταμορφώσουμε τὴν εὐλογημένη αὐτὴ περίοδο, μέ τὴν ἄσκησίν μας, τὸν πνευματικὸν μας ἀγῶνα, τὴν προσευχήν μας, τὴν σιωπὴν μας, τὴν νηστείαν μας, τὴν μετάνοιάν μας, τὴν ἐξομολόγησίν μας, τὴν συμμετοχὴν μας στίς ὁμορφες καὶ μοναδικές σέ κάλλος λατρευτικές εὐκαιρίες τῶν ἡμερῶν. Ἴς μεταμορφώσουμε τὸν καιρὸ αὐτὸ τῶν ἐπτὰ ἐβδομάδων σέ παράδεισον καὶ οὐρανόν. Γιὰ τὸν ἑαυτόν μας, τοῦς γύρω μας, τὸν κόσμον ὅλον.

Καλή καί εύλογημένη Ἀγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή. Καρποφόροι, παρά Θεοῦ, οἱ πνευμα-τικοί μας ἀγῶνες. Ἄνθη εὐωδιαστά καί μυρίπνοα.